

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona.
Negyedévre . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Dr. Kriszt Béla
főszerkesztő.
Bárvárh Gyula.
felelős szerkesztő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.
Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

A tavasz hozta meg az ébredést. Márczius idusán megszületett a szabadság: kipattant a nemzet forrongó, vajudó lelkéből, mint az ókori istennő Zeus fejéből.

A nyár nem az aratás ideje volt. A kaszákat nem azért fenték, hogy a délibabos rónák szöke kalászában fogatosítsa az arató halálos ítéletét.

Eljött az ősz. S mi piroslik ott a sikon távolba? Talán a hervadt falevelek pirossága, az őszi nap utolsó napsugara?

Nem. A rónák végtelenjén, a szeliden emelkedő dombokon s a fenséges, magas hegyek alján leszámolás készül. Imitt-amott feltűnnek már az ellenség szabadsággyilkolásra készülő ezrei s velük szemben a magyar sza-

badság félistenei.

A rónákon s a hegyeken piroslik már a kihullott vér, a haza földjének megszentelője.

S elmullott az ősz is. Eljött a tél. Havas fürgetegek söpörnek végig itt is, amott is. Csak egy sötéllik ki a fehérség végtelenjéből: a Lajthántuli szomszéd szándéka. S csak egy ragyog be mindent: a szabadság napja!

A csöndes, higgadt magyar földmiveszből szabadságért lángoló vad oroszlán lett. A diplomás ember félrerakta diplomáját s lett belőle mesebeli sárkány, a ki tüzet lehel az ellenség hordáira és karjaiban ezer kard ontja a halált. A szónokok elhallgattak s lett belőlük harcoló centaur. A harangok elhallgattak s lett belőlük ágyu. Az ágyu lett a szabadság tüzet lehelő szónoka.

Ágyu lett a harangból. A harangból, a melynek máskor ez volt a hivatása: „vivos voco, mortuos plango, fulgure frango.“ Hívni az élőket, elsi-
ratni a halottakat, megtörni a villámo-

kat. De ez az ágyu azért megmaradt haragnak. Hívta az élőket, elsíratta a halottakat s megtörte a villámokat.

Még a szemfödél sem maradt el. Valahol a rónán küzdenek a magyar ezredek, a hunok a germanokkal. A szabadság ostora végig suhint s a hova ér, az ellenség takarodik. Attila ostorának nyomán nem kél fü többé. S ha kihull a magyar oroszlánkezéből az ősi fringia, vagy a máskor békés kasza, avagy a félelmes golyópuska. — Magyarország génusza oda lebben föléje. Hoz hüs terítőt, egy hosszú vásznat, a minek egyik sávja piros, másika fehér, harmadika zöld. S a behunyt szemeket szeliden fűdi a trikolor.

S dörögnek az ágyuk. A brittek hazájából, leigázott lengyelek soraiból idejönnek a hősök, hogy elvérezenek a magyar szabadságért. Bem és Guyon Richárd, Leiningen és Pöltenberg, Dembinszky és Damjanich nevét a csaták tüze szenteli magyarrá. S az utolsó magyar parasztban is Rákóczy és Kossuth nagy lelke lobog.

Szabadság virága.

Hol virágzol valjon, szabadság virága?
Szülőfölded lesz az Alföld rónasága.
A végtelen sikon, nem is nyílhatsz máshol,
A szerelmes napnak lángoló esőkjától,
A repülő szárnyú szellő ölelésén,
Kék egén versengő pacsirta zengésén,
Ott, hol egybeolvad az éggel a róna, —
S eltűnsz délibábként, mig elértünk volna.

Vagy nem az alacsony föld terem meg téged:
Bérezek ormain nősz, virága az égnek!
Menydörgés moraja a te bölesődalod,
S dajkálva ringatnak rettentő viharok,
Napsugártól elrejt örök felhőfátyol,
S nem harmat öntöz, de gyászsiralmu zápor:
Vad szirtek örvénye felett, hazád itt van, —
S lehull, ki hozzád tör, leszakíthatatlan!

Vagy a nagy tengernek vagy esodavirága,
Mely korlátlan és mély mint a szív világa?
Gyökereid odalenn horgonyoz a mélyben,
S fönn virulsz, lebegve habok lágy ölelésben.
Mint mosolygó tündér, dőlsz a hullámokra,
Bírsodért ezer hajóst csalogatva,
S ha már közel érnek: vész gyül mindenünnet,

S ők véled a lázadt tergerbe merülnek.
Ah nem, szépszabadság, nem virulsz te máshol,
Csak hősi szivekben, vérők hullásából.
Már fakadásoddal a szívet repeszted,
S halálát okozza hervadásod, veszted.

De porlad a márvány, mely áll sirkertekben,
Lágy emlékezés, mint szellő tovalebben;
Fejdelmi kegy: árnyék, mely leszáll a nappal,
Nép-hála versenyez üres tengerhabbal.
Örök csak egy emlék, ihlete, pompája,
Égreszálló: te vagy, szabadság rózsája.
Csak te vagy, virágok királynéja, örök;
S virulsz vértanuid pusztá sirja fölött.

Bartók Lajos.

Demény őrnagy.

— Csatakép az 1848—49-iki szabadságharcból. —

Már teljes három hét óta folyt a csata. Elkeseredett bátorsággal küzdöttek mind a két oldalon.

Nagyobb számban voltak az osztrákok, de ott állott velük szemben a magyar had élén Damjanich, ki egymaga többet ért egy jól felszerelt seregnél. Pedig már csak szóval biztathatta katonáit, nem vehetett részt

a harcban, lábsebe, melyet a csata hevében kapott, megakadályozta abban, hogy személyesen vezethesse „fiait.“

Fehér lovára köttette magát a csata megkezdése előtt. De azért mindennütt megjelent, ahol szükség volt biztató szavára.

Harcoltak is a „fiuk“ úgy ahogy soha. De mind hiába az osztrákok előnyösebb helyzetet foglaltak el. Ágyúütegeik csak úgy ontották a vészthozó golyókat.

Damjanich egy utolsó kísérletet határozott el: Általános rohammal kiverni a nagyobb számu császáriakat állásukból. De el kellett távolítani az egyik dombról az ellenséges ágyúüteget, mely iszonyu kartácsai-
val elsöpörhette volna az egész hadsereget.

A 3-ik zászlóaljzat szemelte ki Damjanich erre a veszélyes küldetésre. Nemrég toborozták össze annak a zászlóaljnak a legénységét. Csupa tejfölös száju gyerek. Még alig szagoltak löporfűstöt. Tűzben sohasem voltak. De a vezérük, Demény őrnagy, egyike volt Damjanich legvitézesebb tisztjeinek.

Mikor Demény meghallotta a parancsot, zászlóaljának élére ugratott.

— Utánam gyerekek! Meghalunk a ha-

De eljött az éj is. A ki nem birt velünk, az az éjtől vett egy sötét gondolatot s egy napon megindultak a kózák serezei, hogy a mindenható Atyuska lobogóját vegighurcolják a magyarság földjén.

S elbuktunk. A véres ütközetek után eljött a fegyverletétel gyászos napja. Az oroszánt visszaparancsolták ketreczébe. Viszaküldték oda, a honnan márczius tizenötödikén öserejét megfeszítve kitört. Ört is adtak meléje.

S aztán hosszú kínos évek következtek. Ezekre fátyolt vetett a nemzet, de a fátyol alól is kisötétlett a nemzet daczos fájdalma.

De az idő meghozta a változást. Nem az oroszánt térdelt le öre előtt, hanem az ör kapitulált rabjának végtelen fensége előtt. A magyar megmaradt annak, a ki volt, — szittyának. Lelke nemes, bátor és lovagias, — esze félelmes, — karja vas.

Ez a nagy 1848. története és eredménye.

H I R E K.

— **Uj királyi tanácsos.** *Németh Istvánt*, Kaposvár rendezett tanácsu város polgármesterét a király — mint értesülünk — kir. tanácsossá nevezte ki.

— **Uj szolgabíró.** Somogyvármegye főispánja Dr. *Perczel Győző* szolgabíró: allandóan Szigetvárra nevezte ki. Részünkről csak örvendünk, hogy a közigazgatás e derék, agilis tisztviselője nálunk marad.

— **Baksay beigtatása.** Bizonyára érdekelni fogja t. ev. ref. vallásu olvasóinkat, hogy *Baksay Sándort* márczius 20-án d. e.

10 órakor avatják fel ünnepélyesen a kálvintéri ev. ref. templomban.

A felavatás programja a következő: Előének: énekli a gyülekezet. Közének: énekli a gyülekezet. Egyházi beszéd: tartja *Papp Károly*. Karének: énekli az ev. ref. főiskolai énekkar *Krausz G.* karnagy vezetés alatt, Felavató beszéd: tartja *Antal Gábor* dunántúli ev. ref. püspök. A megválasztott püspök eskütétele. Felavatás az esperesi kar által kézrátétellel, mely alatt a gyülekezet énekli a 37. dics. 1. versét. A legidősebb esperes, *Koncz Imre* kéri Isten áldását a megválasztott püspökre. Az új püspök megáldja a gyülekezet. Berekesztő ének. Isteni tisztelet után közvetlenül lesz a küldöttségek fogadása az ev. ref. főgimnázium dísztermében. Délután 2 órakor közebed a Hungária nagyszállóban.

— **Kinevezés.** A kaposvári m. kir. pénzügyigazgató *Szilli Aladár* párii lakost a *Szigetvári* m. kir. adóhivatalhoz díjtalan adóhivatali gyakornokká ideiglenes minőségben kinevezte.

— **A szigetvári „Chewra Kadischa“** t. hó 6-án tartotta meg évi rendes közgyűlését a tagok páratlan nagy számának jelenlétében. — *Kaster József* elnök megnyitotta az ülést és felkéri a titkár az évi jelentés bemutatására. *Oesterreicher Adolf* titkár nagy gondal megszerkesztett jelentésében az egyesület egy évi sikeres működéséről számol be és a legmelegebb kegyelet hangján emlékszik meg azon sulyos és nagy veszteségről, mely az egyesületet *Hoffmann Jakab dr.* és *Ujházi Jakab dr.* e két kiváló tag halálával szenvedett. — A tisztikar ezután leköszönt és *Deutsch Dávid* vál. elnök vezetésével megajánlotta az új tisztújítás. — Az egyesület elnöke újból nagy szótöbbséggel *Kaster József* lett.

— **Nem jöttek meg a színészek.** Mult számunkban jelentettük, hogy a bérlet sikerültével 9-10-én *Szabadhegyi Aladár* színtársulata Csurgóról városunkba érkezik. De bizony ebből semmi sem lett, mert a titkár

Szigetvárott összesen csak 7 bérletet tudott gyűjteni és így a társulat idejövetele teljesen lehetetlenné vált. Vajjon megérdemli-e a társulat a pártfogást vagy sem, arról természetesen előre nem szólhatunk, de anyit mégis konstatálhatunk, hogy irodalom és műpártolási járvány nem dühöng nálunk.

— **Kézre került tolvaj.** Lapunk mult számában megírtuk, hogy az apátii, Adorján pusztai és görögali tyuktolvaj cigányok közül *Bogdán Ferencz* megszökött. Azonban mint értesülünk mégis sikerült a csendőrségnek a csokonyai erdőben a tolvaj cigányt elesipni.

— **Az „uj párt“ értekezlete Kaposvárott.** A Somogyvármegyei „Uj párt“ szervező bizottsága ma d. e. 11 órakor tartja Kaposvárott a Korona szállóban alakuló értekezletét. Az értekezleten báró *Bánffy Dezső* pártvezér *Eötvös Károly* kíséretében jelenik meg és személyesen fejt ki programját.

— **Betöréses lopás.** Hétfőn virradóra *Pents Márton* helybeli vegyes kereskedőhöz látogattak el a tolvajok. A gazemberek a kertfelőli ajtót kiemelték sarkából és ezen kívül még 3 ajtó feltörése után a padlásra és a raktárba behatoltak, honnét több árut elloptak. A csendőrség és rendőrség nyomozza a tetteseket.

— **Népgyűlés.** A nemzetközi szociáldemokrata párt ma d. u. fél 4 órakor Szigetvárott a Zrínyi-téren, kedvezőtlen idő esetén a Központi vendéglő udvarán a következő napi renddel népgyűlést hívott egybe. 1. Márczius 15-ikének jelentősége és a sajtó 2. A szociálizmus és a nemzetiségek. A kongresszusi küldött megválasztása.

— **Sorsjegyek iparszerű eladása és megrendelésgyűjtése.** A belügyminiszter 1903. évi 5454. sz. határozatával kimondta, hogy helybeli ügynök sorsjegyek eladását kereskedői minőségben közvetítheti, csakhogy iparigazolvány váltására van kötelezve. Ha az ily ügynök mások lakásán megrendeléseket gyűjt, ez tiltott árukkal való házalást nem képez.

záért! Előre! — Aztán megindult fekete lován. A 3-ik zászlóalj utánna. — Hajrá! — Főlséges roham volt az! Szuronysegezve rontottak fel a dombra, szónélkül, piros orczával. Nem volt azok között egy sem sápadt. Az őrnagy ott vágatott előttük lován fel a meredekre. Azt se tudta volna utánna csinálni senki.

Az ágyu-üteg tüzérei kaczagva nézték a vakmerően ellenük futó csapatot.

— Földre gyerekek! — kiáltotta az őrnagy. A 3-ik zászlóalj villámgyorsan levetette magát a föbe. Csak az őrnagy ült tovább a lován. Fejük fölött bugtak a gránátok, süvöltött a kartács. Deményt egy sem találta.

— Előre gyerekek! — A zászlóalj újra megindult. Fel a dombra! Az ágyuüteg újabb lövései elől már nem volt idő a földre vetni magukat. A zászlóalj fele elmaradt bizony az utban véresen.

De a másik fele rohant tovább.

Nemsokára dübörögve tért vissza a 3-ik zászlóalj a magyar táborba. Hozták az ágyukat.

Demény, Damjanich elé lovagolt.

— Tábornok ur a 2-ik zászlóalj fele

meghalt, de az ágyukat megszerezte.

És már hallani lehetett, a mint az elfoglalt üteg a császáriak ellen ontotta golyó záporát.

— Jól van őrnagy uram. De nincs időnk gondolkozni! Rohamra!

Az őrnagy viszanyargalt csapatához.

— Gyerekek, csak nem tőrjünk, hogy élve maradjunk, míg a többiek odavesztek? Utánnam!

A gyerekek pedig megindultak.

— „Hajrá! Előre!“

Peregtek a dobok. Riadtak a kürtök. Damjanich megadta a jelet az általános rohamra. Rengett a föld, zúgtak a golyók.

A 3-ik zászlóalj mindig elől. Élén ott lovagol az őrnagy. Azt nem fogja a golyó. Mosolygó arczezal harezol. A gyerekek az ő nevét kiáltják, a mint az ellenség soraihoz érnek.

A császáriak érzik a veszélyt és azért megfeszített erővel küzdenek. Egy óriási hanygyabolylyá lesz a két tábor. Csak a 3-ik zászlóalj küzd zárt sorokban. Oh, nem új legények már, kiálták a tűzpróbát veszettül!

— Előre gyerekek! Tovább! Tovább!

Puska-tussal küzdenek már, minden

talpalatnyi helyért vér folyik.

Nemsokára felharsan a takarodó: a császáriak visszavonulnak.

A 2-ik zászlóalj utánuk.

Késő éjjel tértek vissza a táborba. Nem jöttek azok vissza sohasem üreskézzel. Foglyokat hoztak még egy tábornokot is.

Damjanich eléjük lovagolt és megdicséerte a csapatot. A gyerekek „éljen! éljen!“-t kiáltottak a beszéde után, hogy a már alvó tábor is felébredt és versenyezve éljenezte velük Demény őrnagyot.

— Mondja csak őrnagy ur, fordult Damjanich, Deményhez, micsoda amulettje van magának?

— Nekem tábornok ur? Semmi sem.

— Nonó! Bizonyára imádkozik magáért valaki szép őrnagy uram. Ne tagadja.

— Csak imádkozott, most már nem . . . felelte busan Demény.

— Hát akkor mi az ördög óvja meg a golyóktól? Láttam, hogy harezolt. A gránátok ott pattogtak a feje fölött, de magának kutyabaja.

— Ez a baj tábornok ur. Nem vette észre? Keresem a halált! . . . De nem találok.

— **A hü házőrző eb** ugatással adja tudtára gazdájának, ha veszély fenyegeti. Magyar Antal helybeli gépészt is a kutyája tette figyelmesé egyik éjjelen hosszas ugatásával, mire Magyar kiment az udvarba, hogy megnézzé nem-e tolvaj jár ott? És nem is csalódott, mert egy félre eső helyen elrejtözve, csakugyan talált is valakit, ki bizonyára lopni akart és azért rejtözött el. A felfedezett egyén kinek tervét a kutya ugatás és a gazda ébersége meghiusította, mint kiderült *Molnár* István 20 éves foglalkozás nélküli házi szolga. A csendőrök a relytélyes idegent letartóztatták.

— **Miska Amerikába megy.** Nem szól többé a mulatók fülébe *Oláh* Miska hegedűje. Elment a mi primásunk hétfőn reggel, más hazába. Egyelőre csak Fiume és Abbáziába ment a pécsi *Jónás* Janesiékkel, onnét pedig Amerikába utazik a bandával. Sajnáljuk, hogy e kitünő muzsikásunk itt hagyott bennünket és a dollárok hazájába keres boldogulást. Talán fel is leli. Kívánjuk neki! De hisszük hogy miként a hegedűje, úgy a lelke is majd vissza sir hozzánk és elfogja a honvágy s egyszerre csak mint nagy ur, vissza tér a Miska, valami Simay hercegnével. — (Nem is volna bolondság) szedőgyerek.

— **Neumannál ismét betörtek.** Valóban operettbe illő Szigetvár jelen közbiztonsága. A tolvajok és betörők nap, nap után bátran egész iparszerűleg üzik a betöréses lopásokat a belvárosban. *Neumann*hoz ismét el látogattak és egy pár sárga cipőt stb. féltelt loptak el. Szóval Neumannt úgy látogatják a betörők, mint a darazsak a mézet. Nem is csoda, ha oly bátran végzik dolgukat a gazok, midőn egy rendőrbiztos, mint a rendőrség velük szemben tehetetlen. Lapunk máshelyén statisztikailag kimutatjuk a közelben történt lopásokat.

Mikor azt mondta, hogy „keresem a halált,“ úgy villogott a szeme mintha azt értené alatta, hogy keresek valakit, akit csak a halál után találhatok fel.

— Keresem a halált tábornok ur, de hiába! Még nem is egészen ejté ki e szót, midőn szó nélkül lefordult a lováról, lővés taláta. A golyó az osztrák foglyok közül jöhetett.

A 3-ik zászlóalj megdühödve rohant rájuk, hogy megbüntesse az orosz gyilkolót.

Az őrnagy ott feküdt a földön. Beszélt még.

— Itt a halál, tábornok uram! . . . Látja . . . látja . . . A mikor kerestem, nem találtam . . . De a mikor ő keres engem, akkor meg is talál! . . .

Boldogan kaczagott.

A 3-ik zászlóalj visszatért, magával hozta a gyilkost. Egy buta arczu cserepár volt. Damjanichot akarta lelőni, Deményt taláta. Nemsokára ott függött az egyik fán. Nem érdemel az ilyen ember golyót!

Demény utolsó szavait a gyerekekhez intézte:

— Elvárom fiuk, hogy nemsokára utánam jöjtek.

Földes Imre.

— **Márczius 15-ének megünneplése.** *Káta* Lajos helybeli vasuti vendéglőjében tegnap este ülték a hazafias polgárok márcz. 15-ének ünnepét. A *polgári kaszinóban* ugyan csak f. hó 15-én társasvacsorával egybekötte tartják meg a nemzeti ünnepet a kaszinó tagjai.

— **Vesztett ebmarás.** Mint lapunknak írják, f. hó 9-én Apáti községben *Forró* János ottani polgárt saját kutyája megharapta. A szerencsétlen embert már föl is szállították Budapestre a Pasteur intézetbe. Ugyancsak Apátihoz közeli Adorján pusztán is egy veszett eb garázdálkodott és a cselédek sertései közül sokat megmárt.

— **Tolvaj szerető.** Az Igmándy utca 54 szám alatti házban *Deutsch* Dávidnál szolgálatban álló *Stecher* Erzsébet cselédleánnyal folytatott szerelmi viszonyt *Szimieski* József Szt.-Péterur (zalamegyei) illetőségű foglalkozás nélküli kocsis. A kocsis oly mély szerelemmel viseltetett a leány iránt mely annak ládája fenekén lévő pénzes tárczájaig is elhatott. Az eset ez: E hó 5-én este ellátogatott Erzsébetjéhez *Szimieski* és az éjszakát is ott töltötte. Reggel midőn a leány már takarított a szobákban, kedvese még mindig ott tartózkodott és ez idő alatt annak záratlan kofferjéből 71 kor. készpénzt tárczástól együtt ellopott és ezután ismeretlen helyre utazott. Daczára a lopásnak, szerelmes szíve nem hagyta nyugodni és a másnap esti kaposvári vonattal visszajött. Szigetvárra, hol amidőn kiszált a vasuton *Böle* János rendőr ügyességének köszönhető, hogy kézre került. Böle a tolvajt letartóztatta. A megmotozáskor még 55 kor. 13 fillért találtak nála. A tolvaj szerető a lopást beismerte. Átadták a kir. járásbiróságnak, hol most büntetését várja.

— **Tifusz járvány.** A közeli *Bethlehem* pusztán a tifusz valósággal járványszerűleg lépett fel, úgy annyira, hogy a kis pusztán rövid idő alatt 17 tifuzos megbetegedés fordult elő. A hatóság megtette a kellő óvintézkedéseket, aminek ugylátszik meg is van a sikere, mert f. hó 7-án újabb megbetegedés nem történt.

— **Betörők farsangja** van ugylátszik mostanában. Megfogadták a bandát s vigzene szó mellett végzik munkájukat. Szombat éjjel értesülésünk szerint faklyás menetben fogják elszállítani a rablott holmit külön e czélra bérelt raktárjukba. A helybeli őrség vigyázni fog, hogy meg ne lopják őket és ez nagy agodalmat okoz nekik, mert ilyenformán amint tapasztalásaikból ismerik ezt az őrséget, aligha mindent el nem lopnak tőlük. A legutóbbi pár napon összevissza nem sok a betörések száma. Az *Eckstein* féle házban felmentek a házi ur lakásába, ott az előszobában lévő szekrényből a ruhát cipőt, enni-inni valót elvették; feltörték az összes pince- és padláshelyiségeket. *Pents* Mártonnál az üzletbe nem juthatván a padlásról szállítottak el minden ingóságokat. Hogy *Grünthek*nél a sok ruha közül a férfi fehér neműt elvitték és, hogy *Maratics* városi képviselő házában pedig 2 heti időközben két izben is jártak s elvitték a füstre tett husneműt s a ruhaneműt meg a sárba tiporták — az már talán köztudomásu. De azt már kevesen tudják, hogy *Bálintéktől* nappal loptak el egy nagy vendől zsirt a *Balogh* féle vasuti utcai házban pedig *Roth*

nál is vizitáltak a betörő urak. De érdektelen volna a lajstrom, ha a *Neumann*-féle cipőgyárát kihagyták volna. Ez kedvenc helye lett a betörőknek. E héten már tán ötödizben tették tiszteletüket. Egyszerűen letörték az udvar felőli bejárat óriási *Wertheim* lakatját. Meggyújtottak néhány gertyát, előszedték az összes könyveket, levelezést. A bélyegzővel telenyomatták az íróasztalon lévő papirosokat s miután kényelmesen és alaposan felpakkoltak, szerenádot adtak a türelmes házigazdának és a még türelmebb rendőrségnek és átméntek az Otthonba pezsgőzni. — Jövő heti műsoruk, melyet falragaszokon fognak hirdetni: 1.) A takarékpénztárak kirablása, 2.) A rendőrség ellopása. 3.) Az aszfaltnak és utcai lámpáknak elsinkofálása ála Budapest és egyveleg melyet a bandának a Sörházban tartandó közgyűlésén fognak részletezni. Meg kell jegyeznünk, hogy a csendőrségtől nem sokat lehet várni mert 16 községnek és 26 pusztának ellátása irodai munka elvégzése és amellet egy ilyen banda ellenőrzése nem 4 embernek való munka. Ezenkívül a rendőrség létszáma is csekély és a 80—100 esztendő süket polgári örök pedig kevés segítséget nyújtanak nekik. Ezirányban kérünk hát sürgős intézkedést, mert ha így haladunk ellopják az egész várost csakkostul-pakkostul.

— **Vasárnap árusítása.** A kereskedelmi és iparkamra közgyűléséből kifolyólag azt a javaslatot terjeszti a kereskedelmi miniszterhez, hogy a kisebb helyeken a vegyeskereskedők külön iparigazolvány nélkül árusíthassák a vasárnapot, mert ezek a tárgyak a mindennapos szükséglet tárgyát képezik.

— **A „Szigetvári Izraelita Betegsegélyező Egylet“** f. hó 10-én tartotta évi rendes közgyűlését, melyen az évi számadások bemutatása és a felmentvény megadása után a tisztikar leköszönt. — *Berkes* Móricz dr. indítványára a közgyűlés az egész tisztikart újból közfelkiáltással megválasztotta, melyért *Fried* Nándor elnök mondott köszönetet. — Ezután a megüresedett egyesületi orvosi állás betöltése következett. — Elnök erre titkos szavazást rendelt el, melynek eredményeképp *Vajda* Ignác dr. lett az egylet orvosává megválasztva. — *Kardos* Jakab már a szavazás folyamán óvást emelt, mert a meghatalmazásokkal való leszavazás és maguk a meghatalmazások kiállítására is teljesen szabályellenes volt. — Többeknek gyakoribb felkérésére és a béke kedvéért az óvást visszavonta. Egy küldöttség ment most már az ujonnan megválasztott orvosért, ki meghatva mondott e megtisztelésért köszönetet. Ezzel az ülés véget ért.

— **Félbenmaradt vádbeszéd.** Párisban a napokban egy érdekes tárgyalás volt. Az államügyész erősen vádolt egy megtévedt ifjút, kiről annak védője bebizonyította, hogy az ügyész — természetes fia. E meglepő leleplezés után természetes azonnal fölfüggesztették a tárgyalást, hogy más ügyészt rendeljenek ki ez ügyben.

— **Helyreigazítás.** Lapunk múlt számában „Lövések az éjszakában“ című hírlünkbe téves információ folytán került *Lustig* ur: neve. Miután nevezett ur nálunk megjelenvén kijelentette, hogy nem ő volt az a ki lödözött és a békés polgárok nyugalmát ezáltal megzavarta, ennél fogva ezt készségigazítjuk helyre.

— Kossuth markotányosnője meghalt. A csabai szegényházban nagy multu, érdekes matróna halt el minap. Bodis Katalinnak hívták és 104 tavaszt látott a Mindenható jóvoltából. A matuzsálemi kort ért anyóka a negyvennyolcas világban ismert alakja volt az Alföldnek. Mint Kossuth Lajos mankotányosnője részt vett a toborzásokban s haj! akkor még tüzes szemek kacintása sok daliát csalt a nemzetiszín lobogó alá. Szeretett is ezekről a hódításokról beszélni Kató anyó, a minthogy kifogyhatatlan volt a mondani-valója sok egyebekről is. Napoleonnól és Kossuthról beszélt legszívesebben, ám ha megeredt a nyelve, sorra jött "a kolera" is. Egyébként pedig leányának vallotta magát mindenha s igen érdekes, hogy asszonyolta csak most tűnt ki halálakor, mikor a nacionaléját a hatóság összeállította. E szerint Bodis Kata leányasszonynak hites ura is volt. Hívták pedig a boldog férjét Gortkó Mihálynak, akivel 1817. évben lepett házasságra a csókos ajkú Katica. Ez azonban régen volt, hogy Bodis Katalin emlékezni se akart reá. A szabadságharc kitöréséig éltek együtt Gortkó Mihályval. Akkor Kata asszony is, jó Gortkó Mihály is beállottak a nemzeti ügy szolgálatába s Gortkó gazda bizony beleharapott a fűbe Kápolna mellett. Így jutott özvegyiségre Bodis Kata és Kossuth Lajos oldala mellett, hol a pesti utcákon, hol Debrecenben hol Békésmegyében járt-kelt, hűsítő italokkal, dohányfélével tartva jól a szabadsáért fegyvert fogott hadat.

— **Gazdák, ha nagy terméshez akarnak jutni.** Mauthner-féle magvakat vessenek. Idei árjegyzékét, mely 226 oldalra terjed, *Mauthner Ödön cs. és kir. udvari magkereskedése Budapesten, Rottenbiller-utca 33*, mindenkinek ingyen megküldi. A kitünően tisztított, legnagyobb csiraképeséggel bíró, fajtiszta magvak árai alacsonyok. Különösen föl- említendők az impregnált takarmányrépa-magvak és a legnemesebb gabnafélék dúsválasztéka.

— **A gyermekek idegessége.** Általános tapasztalatok mind inkább azt bizonyítják, hogy korunk csapása az idegesség, nem ritkán már a gyermekévekben veszi kezdetét. Ennek oka leginkább abban rejlik, hogy a gyermekeknek megmondhatatlanul alkohol tartalmu és izgató italokat nyújtunk, mint bor, sör és kávé. Csak nem régen ismételt hangszólta egy tudós, hogy ilyenü italokat 14 éven aluli gyermekeknek egyáltalán nem szabadna adni. A babkáv helyébe a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé vált be a legjobban. A gyermekek erőteljes egészsége és virágzó kinézése megérdemli azt a kis fáradságot, hogy részükre a kávé külön elkészítsük.

Irodalom.

Elkészt levelek.

(*Briefe, Die ihn nicht erreichten*)

Hónapok óta más szépirodalmi műről sem hallottunk és olvastunk annyit mint a fenti című munkáról, mely névtelenül jelent meg a német könyvpiacra és rövid néhány hét alatt forrongásba hozta a kontinens irodalmi köreit. — Az Anonyma alatt a legmagasabb német arisztokrácia egyik hölgytagja *Heiking* báróné született Fleming grófnő, a mexikói követ neje rejtőzik, ki művében, mely ment minden szenzáció hajhászástól, fényes írói tehetségével bensőséges jeleneteket fest China nemzetközi népeletéből és az ottani bonyodalmaokról, az ő részint novelisztikus, másrészt szellemesen kritizáló meleg modorában. Mély költői talentum szól hozzánk e csendes rezignációval és magas világnézetekkel telt levelekből.

A páratlan sikert, melyből e műnek bőven kijutott, semmi sem bizonyítja fenyegette, mint az a tény, hogy a mű első kiadásának megjelenésétől, vagyis mult év április hónapjától 55 kiadást, minden kiadást 1150 példányban, összesen tehát 63,250 példányt hozott forgalomba kiadója s így e

könyv statisztikailag is az elmúlt év egyik legkelendőbb könyve volt. Ninesen lap, mely hasábkokban meg nem emlékezett volna e kiváló irodalmi megjelenésről s azt hiszem, nem utópiákban ringatom magam, ha biztosan felteszem, hogy az „Elkészt levelek” élethű magyar fordításában is irodalmi esemény lesz a magyar könyvpiacra és hosszú időkre abszolút irodalmi becsénél fogva a legkelendőbb magyar könyvek egyikévé válik.

A mű egyedül jogosított magyar kiadása, melynek szövegű magyar fordítását Miklós Jenő írónk és publicistánk, az „Egyetértés” belső munkatársa végezte, díszes kiállításban még e hó folyamán jelenik meg Szilágyi Béla kiadásában. Bolti ára fűzve 4.80, fényes díszkötésben 6.— kor. lesz. Kapható Szilágyi Béla könyvkiadóhivatalában Budapest, IV., Károly-körút 26. sz. és minden hazai könyvkereskedő útján.

— **Eredeti bemutató a pécsi színpadon.**

A P. Naplóban a következőket olvasuk. F. hó 18-án a pécsi nemzeti színház színpadán újból pécsi szerzők jutnak szóhoz, akik irodalmi téren már régebben buzgólkodnak. „A kurucz asszony” népszínműnek lesz azon napon a bemutatója, melynek szerzője Tihanyi Károly és Lantos (Leitermann) József; mindkettő a város szolgálatában áll és így első színpadi művük nagy érdeklődést fog kelteni a közönség széles rétegeiben. A népdalokhoz *Stromayer* Géza írt zenét, míg *Ernster* Géza pécsi főkantort néhány heberdallal járult a népszínmű zenéi részéhez. A népszínmű Pécs vidékén játszik és miként zíme mutatja, a kuruczok idejéből meríti tárgyát. A népszínművet a pécsi színiügyi bizottság drámabírái előadhatónak nyilvánították. A szerepeket már kiosztották és a próbák már a napokban megkezdődtek. Ez lesz a harmadik eredeti bemutató, és örvendünk, hogy ezuttal új népszínmű jut szóhoz. Részünkről is örvendeneink a „Kurucz asszony” sikerének, mert tudják t. olvasóink hogy a darab szerzői Tihanyi Károly és Lantos József a Délsomogynak elismert tehetséges munkatársai. A szindarabot, mely 18, 19, és 20-án kerül színre, a közeli Pécs városában t. közönségünk figyelmébe ajánljuk.

GSARNOK.

Elkészt levelek.*

— Eredeti tárca. —

A nagy ismeretlenről be sokat beszéltek a mult század elején, be nagyon dicsőítették a Waverley, az Ivanhoe, a Lammermoori arat, a Kenilworth és megannyi kiváló regény szerzőjét. És nem lett nagyobb a dicsősége sir *Scott* Walternek akkor sem, a mikor előkelő pozíciót foglalt el a társaságban; nem csökkent a hirneve, a mikor vagyonilag tönkre ment, a nagy ismeretlen, a ki névtelenül megjelent regényeivel szerzett nevet, dicsőséges maradt mind e mai napig, halhatatlanná tette magát világszerte. a hol még van fogékonyság a szép, nemes, a lovagias iránt. A romantika nagy előharcosának emlékét pedig alig idézhette fel jobban valami, mint az a kötet, a mely most előttünk fekszik.

* Elkészt levelek. A hatvanötödik eredeti kiadásból fordította Miklós Jenő. Budapest, 1904. Szilágyi Béla kiadása.

Magyar czime: Elkészt levelek.

És ha van kifogásunk a fordítás ellen, akkor ezt legfeljebb a czimre nézve hangoztathatjuk, bár bajos lenne másképp találokban, egy könyv czimzésére alkalmasabb módon visszaadni, a mit a szerző eredetiben így mond: Briefe, die ihn nicht erreichten. Miklós Jenő, a fővárosi hírlapíró-gárda egy igen rokonszenves tagja, aki a fordítással igazán irodalmi munkát végzett, maga is érezte ezt, és azért — szokatlan, de helyes dolog — a magyar czim alá biggyesztette a németet is. Hadd tudják meg azonnal, hogy arról a könyvről van szó, a melynél szebbet, szívhez szólóbbat, hatásosabbat févtizedek óta nem produkált a német irodalom. Hozzátehetjük azt is, hogy szenzációsabb sem igen akadt. A czim közhelylyé lett, ezáltalják mindenütt, a hol irodalmi készütséget fel lehet tételezni, parodizálják, a mely népszerűség kitünő jele, még dramatizálásával is megpróbálkoztak.

És ki a szerző?

Maga a könyv hallgat róla. A mikor megjelent az első kiadás, nem szerepelt a könyvön a szerző, és nem szerepel a hatvanötödik kiadáson sem, a melyből a fordítás készült, de időközben a sok kutatásnak, nyomozásnak volt valami fogantatja, és megírták a lapok, hogy a Kinában meggyilkolt Ketteler báró egy női rokona írta az Elkészt leveleket. Meglehet, hogy úgy van, meg lehet, hogy nincs. Szinte jobb szereljük, ha az Elkészt levelek szerzője is, miként annak idején *Scott* Walter, megmarad a nagy ismeretlennek. Mert, hogy a „nagy” jelzőre rászolgál, arról meg fog győződni mindenki, a ki a kötetet kezébe veszi.

Ne bántsák azt a kort, a melyben még ilyen könyveket irnak. Nem veszett ki belőle jó izlés, őszinte érzés, jóság és tiszta szerelem. Klaszikus mű megszületésének vagyunk tanúi, mert nincs túlzás abban az állításban, hogy azokat a leveleket, a melyek ebben a könyvben regényé tömörülnek, olvasni fogják mindenkor, a mig érkeke lesz az embernek az irányi szépsége és nemessége, és egy érdekesítően tovahalladó esemény elmondása iránt.

A levelek írója — még a keresztnevet sem tudjuk, csak annyit olvastunk ki sorraiból, hogy asszony — Kinában megismerkedik egy fiatal tudóssal, és mély vonzalom keletkezik közöttük. Nem szólnak róla. Az asszony nem szabad. Berlinben — gyógyintézetben — él a férje. A szegény menyecske a fivére társaságában járja be a világot. Bátyja kereskedő, ő maga festészetet üz. A jó barát ösztönzésére visszatérnek Európába, és innen intézi az asszony a maga leveleit Kinába a tudóshoz, a ki a sárkánybirodalmának belsejében jár kutató útján. A leveleket mind Shanghaiba küldi, majd ott leli őket a tudós. Ah, hiszen időközben az a boldogtalan elmebeteg férj megvált az életől, az asszony felé régen nélkülözött boldogság int. És a miről eddig nem mert szólni, az a benső érzelm ki-kicsillámlik a leveleiből.

De jönnek a nyugtalanító hírek Kinából, Hofer hittérítő megjelenik New Yorkban a menyecske házána és elmondja, hogy a boxerek mozgolódnak. És az erről szóló levelekben bámulatos plasztikával domborodnak ki előttünk a nemrég lejátszódott ese-

mények rajzai, azok a végzetes zavargások a melyek színhelye különösen Peking, és ott az angol követség épülete volt, amelyben dicső védelmi harcokat folytattak az ott ostromolt európaiak. Megtudja most már az asszony, hogy a tudós azért sürgette, hogy térjenek vissza Európába, mert jól sejtette a bekövetkező veszedelmeket. Az asszony mind idegesebb és türelmetlenebb hangon írja leveleit. Egymást érik az ellenmondó hírek, de a Shanghaiba küldött levelekre nem jön válasz. Mi történt?

— Ha csak egy betűt hallanék önről! . . . Oh, ez a folytonos kétkedés, ez a vágyódás, ez a tudnivalóság és mégis ez a rettegés a tudástól!

Kitűnik, hogy a tudós ott van az ostromoltak közt . . . Ma azt hirdetik az újságok, hogy a felszabadító csapatok utban vannak, másnap azt jelentik, hogy a segítő csapatokat visszaszorították, és végre hitelesen sürgönyzik, hogy az ostromnak vége, a nagykövetség felszabadult. Ah, hogy ujjong itt a szív, mely a sok gyötrő hírtől annyit szenvedett.

Az asszony, a ki a nagy veszedelem érzete közben kitért már szívét szerelmének most már nem bír örömeivel.

— Végre, végre! — írja. Tehát valóban igaz? A követek első táviratait hozták a lapok. Megmentve, igazán megmentve ismétlem újból és újból. A mióta az első hírek megjelentek, azt sem tudom mit teszek, mit beszélek, nem tudom, nevetek e vagy sírok! Hiszen szinte hihetetlen előttem hogy az egyszer a reménységnek legyen igaza és nem a kétségbeesésnek. És szívemnek ebben az örömeiben, a mely egész az égitör, azután remegve fél és kérde tehát igaz ez, igaz ez, ezekben az első pillanatokban, mintha egy egészen új életet adtak volna nekem, mintha ön itt lenne közvetlen mellettem, mintha mindezt együtt éltük volna át. Hiszen az lehetetlen, hogy ilyen nagy boldogság! betöltse az én egész lényemet ön pedig mit se tudjon róla. Bizonytal tudja! Hiszen oly tisztán érzem, hogy itt van egész a közelemben, ha ezek a szegény, kisirított szemeim nem is láthatják önt.

Telvé reménységgel írja tovább:

— Nemsokára viszontlátjuk egymást! Eljön az a szép este, a melyen együtt fogunk ülni az aranyfövényes parton elnézünk messze a tengeren, a mely a viharos napokon átküzdötte magát most a nyugalomig és a viszontlátás oly boldogsága lesz bennünk, hogy soha semmiféle nyelv még nem talált ki reá illő kifejezést, hogy majd alig mérünk lélegzeni, hogy a másodperceket örökévalóságokká változtatnók. Igen, így, egészen így lesz.

Aztán jön a tragikus fordulat, a melylyel végtelen poézissal békit ki az asszony fivérének utószava.

Melabus vége a könyvnek, a mely igazi gyönyörűséget okoz a maga szívéllyességével, keresetlen, kedves humorával, bensőségével.

Az orosz japán háború Kelet felé irányítja figyelmünket. Ilyformán a könyvnek ebben a tekintetben is bizonyos aktualitása volna. De igazán nem szorul rá, hogy ezt a szempontot is hangsúlyozzuk. Ez a regény aktuális lesz mindig, a mig szép könyveket

szívesen fognak olvasni. És irodalmunk nyereségének kell tekintenünk, hogy magyar nyelven is megjelent.

Komor Gyula.

Örök szerelem.

Regény

Írta: Mark Twain.

I. Fejezet.

A nő szerelmes mosolylyal hajtá le a fejét a férfi vállára.

— Szeretsz? — kérde a férfi.

— Szeretlek.

— Mindig fogsz szeretni?

— Mindig.

II. Fejezet.

A nő szerelmes mosolylyal hajtá le a fejét a férfi vállára.

— Szeretsz? — kérde a férfi.

— Szeretlek.

— Mindig fogsz szeretni?

— Mindig.

III. Fejezet.

A nő szerelmes mosolylyal hajtá le a fejét a férfi vállára.

— Szeretsz? — kérde a férfi.

— Szeretlek.

— Mindig fogsz szeretni?

— Mindig.

* * *

E regénynek fejezetei szóról-szóra azonosak a fentközlött 3 fejezettel. Az olvasó ezt talán egy kissé egyhangunak találja, de a szerző kinyilatkoztatja, hogy ez tévedés, mert igaz ugyan, hogy a nő minden fejezetben ugyanaz, de a férfi a minden fejezetben — más.

Különfélék.

— **Érdekes számok.** A Statisztikai Havi Közlemények legújabb füzeté a következő adatokat tartalmazza a januárban kötött házasságokról.

I. **Házasságok.** A folyó év első hónapjában 19.118 pár lépett házasságra a magyar birodalomban és pedig 16.226 a szorosabb értelemben vett Magyarországon és 2892 a társországokban. A múlt év januárjában ezerrel kevesebb volt a házasság száma; az idén Magyarországon 600-zal, Horvátországban 400-zal több pár kötött házasságot. Aránylag legtöbb házasságkötés a Dunántul történt, legkevesebb Erdélyben.

A Magyarországon kötött 16.226 házasság közül 1496, vagyis 9.22% volt vegyes házasság, a társországokban ellenben mindössze 39 vegyes házasság fordult elő. (1.35%)

Keresztény-zsidó házasság januárban 36 kötött, még pedig egyenlően 18 volt a zsidó nőlegények és a zsidó menyasszonyok száma.

A vegyes házasságoknál Magyarországon 22.59%-ban történt megegyezés a gyermekek vallására nézve; a 338 eset közül 188-ban (55.67%) az anya vallásának javára. A legtöbb megegyezés a római katolikus vallásnak kedvezett, a reformátusok javára 85, az ágostaiaké 38 megegyezés történt.

A 36 keresztény-zsidó házasság közül

9 esetben létesült megegyezés, 7 esetben a keresztény, 2 esetben pedig a zsidó fél javára.

— **A divat és a háború.** A nagy háborúk nem csak a hadviselő nemzetek számára bírnak befolyással, hanem a divat irányára is. A divat országában e befolyás érvényesülését legjobban az mutatja, hogy valamely toilette-czikkünk a hadakozó felek egyike által viselt ruhadarab alakját veszi föl. De nehogy valaki azt gondolja, hogy az erősebb, a hatalmasabb partján van a divat izlése, korántsem; mindig a gyöngébb fél vagy annak oldalán található, kinek részén az igazság van. Gondoljunk csak vissza a nemrégiben lezajlott angol-búr háborúra; a divat rövid időn belül felkarolta, szinte kötelezővé tette a férfi világra nézve hogy bürkalapot viseljen, mert aki nem viselt, az nem volt a divat szemében gavalér. A most bekövetkezett orosz-japán hadakozás szintén kalapváltozást hozott magával ezuttal azonban a hölgyeket érdekli az újdonság. Az új női kalapok különösen a tavaszi idényben lesznek valószínűleg kötelezők. Anyaguk nemez, színük szürke, kékeszöld, barna és drapp; alakjuk pedig teljesen megegyezik a japáni hordárok, palankin- (gyaloghíntó)-vívók és kikötő-munkások fejtakarójával; a közepén emelkedő gömbölyű fejet a lehajló karima kissé magasan veszi körül. Disze a kalapnak két, a fejen keresztül fektetett s a karima közepén diszcsattokkal megerősített, a kalap színével élénk ellentétben álló szalag. Ha a közönység érdeklődése a harc irányában nem csökken, úgy akkor valószínűleg a nyári kalap-divatban is érvényesül az előbb említett forma.

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabona keresk. jelentése szerint

Árak a legújabb jelzés szerint 50 kgr. ként értetődnek,

Szigetvár, 1904. március 11-én.

Buza	uj	— K.	7 80	8	—
Rozs	„	„	5 80	6	—
Árpa	„	„	5 —	6	—
Zab	„	„	5 50	—	—
Tengeri	„	„	5 20	6	—
Bükköny	„	„	6 —	7	—
Bab	—	„	—	—	—

Kiadja a szerkesztőség.

Egy nyári nemes ponty,

kapható a kárászi gazdaságban tíz koronáért száz darabonként.

Téglaégetők anyag gödreiben is tenyészik, ahol nyáron át is van víz. **Czim: Intézőség Kárász. Posta: Okorág. Kárász.**

Drezdai Motorgyár R.T.

(ezelőtt Hille) fióktelepe és mőhelye:

GELLÉRT IGNÁCZ és társa

Budapest, VI. Teréz-körút 41.

(Telefon 12-91.)

Ajánljuk az elismert legjobb, legtökéletesebb, legtartósabb gyártású drezdai benzín-motorokat, lokomobilokat és szőngáz-fejlesztő (generatoros) motorokat.

Leggyorsabb kezelés!
64 kitűntetés.

Legteljesebb üzemi
& állami érem!

6000 gép a legteljesebb megelegetésre szállítva.

Malomüzemre, darálásra, takarmánykamrákba, tejgazdászokba, favágáshoz, vízemelésre, esépléshez és minden más gazdasági és ipari munkához a legjobb üzemerő.

A drezdai motorok minden versenyvizsgálaton és kiállításon a legelső díjakkal lettek kitűntetve.

Kedvező fizetési feltételek!
Legmesszebbmenő jótállás!

Uj! Budapestén főmőhelyt **Uj!**
rendeztünk be drezdai művezetővel és szerelőkkel.

102 sz.
1904.

Árverési hirdetemőny.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Szigetvári kir. járás-bíróság 1904 évi V27/1 számú végzése következtében Dr. Berkes Mőrie ügyvéd által képviselt Morgenstern Mőr javára Hoffmann Irén és társai ellen 475 K és járulékaik erejéig 1903 évi feb. hó 25-én foganatosított biztosítási végrehajtás útján le és felül foglalt és 1813 koronára becsült következő ingóságok u. m. butorok, könyvek, orvosi mőszerek, 1 zongora és 2 kocsii nyilvános árverésen eladatra.

Mőly árverésnek a szigetvári kir. járás-bíróság 1904-ik évi V 92/1 sz. végzése folytán 475 kor. tőkekövetelés, ennek 1903. évi október hó 1 napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 79 korona 34 fillérben bírőilag már megállapított költségek erejéig Szigetvárott aiperesek lakásán leendő eszkőzlésére 1904 márczius hó 24-ik napjának dél előtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognák adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták és azok-

ra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX t.-cz 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szigetvár 1904 évi márcz. hó 10. n.

Klie János

kir. bir. végrehajtó.

Jó forgalmu űzlet

nagyobb városban a belváros legforgalmasabb helyén csinosan berendezett űri és női divatáru czipő űzlet, családi okok miatt eladó. A teljes berendezés és áru vételhez 4-5000 kor. szükségeltetik. Bővebb értesítést ad „Szereñse“ Jelige. Pécs Postrestante.

T. előfizetőink!

Helybeliek kik a „Budapesti bazar“ (divatlapot) kedvezményes árért megrendelni kívánják, sziveskedjenek ezt **Kozáry Ede** ur könyvkereskedésében vagy pedig a lap kihordónak bejelenteni. — Mig vidéki előfizetőink levelező lapon vagy utalványon megrendelhetik a „Dőlsomogy“ kiadóhivatalánál Szigetvárott.

Hirdessen mindenki

A

DŐLSOMOGY-ban

különösen a kereskedők és iparosok, mert csakis a hirdetések révén lehet nagy forgalmat és nagy hasznot elérni.